

9. Prvá apoštolská cesta

Skutky 13,4 – 14,28

1. Po vyvolení Barnabáša a Šavla sa začína opis prvej apoštolskej cesty sv. Pavla. Po mori a po súši prešli zhruba 1800 km pričom od mora do Antiochie v Pizídií to bola cesta do hôr, okolo 150 km. Tieto údaje nám môžu pomôcť realistickejšie pochopiť, čo takéto pešie cesty (1000 km) znamenali, pričom cesty loďou tiež neboli nejakou idylkou.

2. Svätý Lukáš nezabúda pravidelne podčiarkovať prítomnosť Ducha Svätého. On, ktorý si oddelil Barnabáša a Šavla (Sk 13,2) im nedáva len poslanie, ale ich aj sprevádza. Oni *vyslaní Duchom Svätým, prišli do Seleukie a odtiaľ sa preplavili na Cyprus* (Sk 13,4) Duch Pavla naplní a vedie jeho konanie. Pri stretnutí sa s čarodejníkom Elymasom na Cypre *Pavol, naplnený Duchom Svätým, uprel naňho zrak* (Sk 13,9) a zoslal na neho kliatbu. Po svojom pôsobení v synagóge v Antiochii Pizídskej, napriek tomu, že museli utiecť, *v učeníkoch, ktorých tam získali, zostala radosť a Duch svätý* (Sk 13,52)

3. Barnabáš a Pavol vo svojich námahách *získavajú učeníkov*. Na Cypre si získali prokonzula, v Antiochii Pizídskej celý *zástup Židov a nábožných prozelytov*. (Sk 13,43) *Pánovo slovo sa začalo šíriť po celom kraji*. (Por. Sk 13,49) Aj v Ikóniu sa podarilo to isté: *uverilo veľké množstvo Židov i Grékov*. (Sk 14,1) A napokon odišli do Derbe a aj tam získali *značný počet učeníkov* (Sk 14,21) Mesto Derbe sa stalo posledným bodom evanjelizácie. Tu sa Barnabáš a Pavol otočili a tou istou cestou sa vrátili späť. Zdržali sa ešte v Perge, odkiaľ začínala ich cesta do hôr, potom prešli do prístavu v Atálii a odplavili sa naspäť do Antiochie Sýrskej, odkiaľ vyšli (Sk 14,26)

4. Barnabáš a Pavol teda naplňajú Kristovo poslanie: *Chod'te teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha* (Mt 28,19)

Lukáš nám v tejto rozprave hovorí aj o tom, že apoštolské dielo Barnabáša a Pavla má svoj veľmi jasný referenčný bod. Z Antiochie vyšli a tam sa aj vrátili. Antiochijská Cirkev rozpoznala ich povolanie a dala im aj mandát, misiu. A oni, tak ako učeníci za Ježišových čias, referujú všetko, čo robili a učili (porov. Mk 6,30), teraz nie Ježišovi, ale Cirkvi. Podobne aj po druhej svojej ceste sa opäť vracia do Antiochie (Sk 18,22), hoci o tomto jeho návrate nemáme podrobnosti.

4. Sv. Lukáš do tohto rozprávania s veľkým realizmom, ale aj s veľkou citlivosťou vsúva do rozprávania postavu Jána, ktorý bol pomocníkom Pavla a Barnabáša (Sk 13,5). Sprevádza ich počas misie na Cypre, ale keď misia po návrate na pevninu má pokračovať do hôr Galácie – Ján opustí apoštolskú dvojicu (Sk 13,13). Zrejme sa na tú dobrodružnú cestu do hornatých krajov necítil. Nevieme presne. Lukáš, ako brilantný spisovateľ nás nechá v týchto náznakoch, ktoré sú predzvesťou relatívne veľkej drámy, ktorá sa odohrá medzi dvomi veľkými apoštolskými priateľmi pri druhej apoštolskej ceste práve kvôli nemu (Sk 15,36-40).

5. Prvá misijná cesta sv. Pavla nás teda upozorňuje na námahy, ktoré sú spojené s apoštolským životom. Ako by sme zhodnotili naše apoštolské námahy, našu ochotu premôcť sa, pripraviť sa na stretnutia, uvažovať o tom, ako sa priblížiť k mladým alebo k dospelým, aby sme ich urobili učeníkmi?

6. Apoštolská úloha nie je zväčšovať počet kresťanov, ale robiť učeníkov – teda ľudí, ktorí sa budú učiť od Krista, budú ho poznávať, nasledovať, vytvoria si k nemu vzťah. Aj tu si môžeme zhodnotiť naše úsilia, čo vlastne chceme dosiahnuť? Chceme iba vidieť silných tvorivých ľudí, alebo akýchsi „presvedčených“ a „verných“ kresťanov alebo učeníkov Ježiša Krista? Nebojíme sa im povedať aj to, že *do Božieho kráľovstva sa uchádza aj cez mnohé súženia?* (Sk 14,22) Vieme iných povzbudzovať na duchu?

7. Ako vnímame úspechy a neúspechy apoštolskej činnosti? Prijatie a odmietanie, zotrvanie a odchody a návraty? Toto všetko vnímame u Pavla a Barnabáša: obklopení úspechom, ale vzápätí sa stávajú aj predmetom žiarlivosti a úkladov, ktoré vyústia až do zdanlivej smrti Pavla ukameňovaním. Apoštoli zakladajú, budujú, ale aj opúšťajú a idú ďalej, potom sa zase vracajú a upevňujú vo viere. A my? Vieme budovať? Vieme ísť ďalej? Vieme sa aj vrátiť a znovu upevňovať to, čo sme voľakedy zasievali? Tieto dynamiky apoštolskej činnosti by si iste zaslúžili podrobnejší rozbor, ale pevne verím, že každý z nás niečo z toho skúsil a môže o tom porozjímať. A nezabudnime ani na to bolestné a dramatické zvolanie Pavla: keď vy odmietate, obraciame sa k iným, ktorí prijímajú (Sk 13,46: Keďže ho však odmietate a sami sa pokladáte za nehodných večného života, obraciame sa k pohanom - hovorí Pavol Židom v Antiochii Pizídskej.

8. V každom prípade si prosme silnú prítomnosť Ducha, aby sme spolu s ním vedeli, kedy zvýšiť hlas a vzývať silu proti nepriateľovi a kedy zase mať dar povzbudzovania a radosti, aby Duch Svätý urobil z našich adresátov skutočných Ježišových učeníkov.

Prajem všetkým krásne leto plné radosti z apoštolských námah – či už konkrétnych alebo modlitbových. Lebo požehnané akcie s mladými a rodinami sa rodia na kolenách.